

# ข้อควรคำนึง 5



สมิต ธิบุญกร

smitkam@yahoo.com

**คุณ**ส่วนมากมีความคิดดีๆ มากมาย แต่เมื่อได้รับการชักชวนให้แสดงความคิดเห็นก็ไม่แสดงทัศนคติของตน ด้วยเกรงว่าจะไม่ถูกใจผู้อื่น จึงยึดถือคติดั้งเดิมว่า “พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง” บางคนบอกว่า “นิ่งไว้ไม่ขาดทุน” ถ้าจะยังมีความคิดอยู่เช่นนี้ ความเจริญเติบโตของบ้านเมืองก็คงเป็นไปได้ยากถึงอย่างไรผมก็อยากขอร้องให้มี Feedback ในคอลัมน์นี้บ้าง

ในฉบับนี้ผมมีข้อควรคำนึงที่ไม่ได้จัดหมวดหมู่เสนอให้วิพากษ์ วิจารณ์กันอีก เพราะเป็นข้อควรคำนึงที่ผุดขึ้นมาแบบไม่ได้กำหนดกรอบของความคิดไว้ดังต่อไปนี้

1. หากมีวัตถุประสงค์ตรงกัน การแข่งขันก็จะกลายเป็นความร่วมมือ
2. ผู้ชนะในการแข่งขันใดๆ ก็อย่าภูมิใจ ผู้แพ้ก็ไม่ควรคิดเคืองแค้น
3. นักบริหารต้องคิดว่าตายเมื่อไรต้องตายได้ แต่งานที่ทำได้ตั้งไม่ตาย
4. สิ่งใดที่ทำด้วยตนเองไม่ได้ก็ต้องไหว้วานให้คนมีน้ำใจมาช่วย
5. ซิมทุเรียนเพียงลูกเดียว ก็รู้กลิ่นรสหอมหวานมันทั้งลูก พูที่เหลือก็ควรให้ผู้อื่นได้ร่วมลิ้มรสดูบ้าง
6. ไทยมีพันธุ์ข้าวชั้นดี แต่ทำไมชาวนาไทยจึงหน้าเหี่ยวกว่าชาวนาเวียดนาม
7. ไทยไม่ได้คิดริเริ่มสร้างสรรคให้เด็กไทยสะพายเป้ แต่ก็ไม่ควรปล่อยให้เด็กไทยหลังค่อม
8. ควรเปรียบเทียบความคิด มากกว่าเปรียบเทียบชาติตระกูลและวุฒิต่างๆ
9. ถุงมือป้องกันมือสกปรกได้ แต่ถุงใจไม่มีขายต้องหาซื้อเอง
10. ถ้ามุ่งแต่จับผิดไม่เสนอความคิดแก้ไขในที่สุดก็จะมีใครสนใจฟัง

11. เมื่อหนูหิวต่อให้เลี้ยงแมวไว้เต็มบ้านหนูก็ไม่กลัว
12. เราไม่สามารถทำตามใจลูกค้าได้ทั้งหมด แต่ต้องพยายามทำตามลูกค้าต้องการ
13. คนแก่มักจะไม่ยอมรับว่าตนแก่
14. คนป่วยจริงมักจะแสดงว่าคนยังแข็งแรงดี
15. นักวิจารณ์มีคุณประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นมาก แต่ไม่ทำคุณให้แก่ตนเอง
16. นักวิจารณ์มีผลงานให้เป็นกระจกให้ผู้อื่น แต่ตัวเองมักไม่ได้ส่องกระจกดูตัวเอง
17. ไม่มีคนซื้อจากคนใดเคยประสบความสำเร็จ
18. คนมีจิตตอกุศล พูดเพียงคำแรกก็รู้แล้วว่าเป็นคนเช่นไร
19. คัดแยกขยะไม่ถูกวิธีอาจเสียหายไปกองขยะ
20. คนมีอคติต่อกัน ผ่านไปก็วันก็ยังคงคิดไม่ต่างไปจากเดิม
21. เทียวทะเลกับเขาไปทุกแห่ง แล้วจะแบ่งที่ยืนไว้ตรงไหน
22. บางครั้งนักคิดอาจมีมากเกินไปจนไม่ได้สมดุลกับนักปฏิบัติ
23. นักคิดมักคิดถูกบ้าง ผิดบ้าง แต่นักคิดที่ดีต้องไม่คิดชั่วร้ายคิดทำร้ายสังคม
24. คนฉลาดใฝ่หาความรู้ แต่คนโง่ใฝ่หาแต่ความเพลิดเพลิน
25. เป็นรัฐมนตรีที่มีคนด่า ผู้เป็นบ้านธรรมดาไม่ได้
26. คนมีกิเลสตัณหาเล็กน้อยไม่เหมือนกันคนมีการศึกษาสูงยังหลงคิดว่าการได้ดื่มไวน์ขวดละแสนเป็นกำไรของชีวิต
27. เอาสิ่งชั่วร้ายออกไปจากชีวิตได้มากแค่ไหน ชีวิตก็จะมีความสุขมากขึ้นเท่านั้น
28. เราไม่อาจจดจำคนได้ทั้งหมด แต่ควรจะจดจำความผิดของตนให้หมด
30. คนเราฉลาดมากน้อยไม่เท่ากัน แต่ถ้ารู้จักการทำตนเก่งฉลาดมาทำงานให้ ก็นับว่าเราฉลาดมาก
31. เมื่อไม่พยายามทำสิ่งใหม่ ก็ไม่ควรได้อะไรใหม่

32. อายุมากขึ้นความจำเสื่อมลง แต่ความดีไม่ควรถูกลืมตาม
33. มีก็เหมือนไม่มี แต่ไม่มีกลับเหมือนว่ามีขึ้นอยู่กับใจ
34. ถ้าไม่สำคัญตัวมิดเราก็คงรู้จักตัวเองได้ถูกต้อง
35. มีความภาคภูมิใจในการทำความดี เราก็จะไม่มีปมด้อย
36. อย่าเฝ้ารอโชคชะตาเพราะคงไม่ขยับมาหาเราบ่อยๆ
37. ชี้อายุพันทุกขี้ ตีกว่าเราความทุกข์ให้คนอื่นฟัง
38. คนมีความสุขภาพดี เป็นเศรษฐกิจที่ไม่มีใครจิจฉา
39. ผู้พิการทางร่างกาย แต่จิตใจดีงามมีแต่ผู้ยกย่องสรรเสริญ
40. ริชชองเกี่ยวกับบอขายมุข ก็เท่ากับยืนอยู่ปากเหวแห่งหายนะ
41. วิตน้ำที่ละกระบวยเมื่อไรจะเต็มแปลงนา
42. จะทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคม ต้องไม่คิดถึงต้นทุนและ

กำไร

43. ยิ่งทำงานมากเท่าใด ยิ่งได้การเรียนรู้มากขึ้นเท่านั้น
44. ความล้มเหลวเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่การทำงาน  
ครั้งต่อไป
45. จนเงินได้แต่อย่าจนปัญญา
46. ทำให้เลือดหยุดไหลก่อน แล้วจึงจะคิดแต่งแผล
47. การแบ่งงานกันทำ จะเป็นการขับเคลื่อนให้งานสำเร็จ
48. คิดอะไรได้วันละเรื่อง ตีกว่าคิดอะไรไม่ได้เคย
49. คนที่คิดจะเอาประโยชน์จากใคร จึงจะนึกถึงเขาเป็นสิ่งปกติ
50. คิดถึงญาติมิตรทุกวันอาทิตย์ จนติดเป็นนิสัยที่ดี
51. ถ้าเรานึกถึงเขา ก็จะมีโอกาสให้เขานึกถึงเรา
52. โอกาสไม่เคยวิ่งเข้าหาคนงอมืองอเท้า
53. ถ้าไม่เข้าไปอยู่ในต้นส้ม จะให้ส้มหล่นใส่หัวได้อย่างไร
54. ผู้ซึ่งไม่ทำตัวแปลกแยกก็จะไม่ถูกโดดเดี่ยว
55. การเข้าร่วมกับคนหมู่มาก ก็ต้องระวังการติดร่างแห
56. ถ้ามีหนังสือเป็นเพื่อน คุณก็จะไม่รู้จักเหงา
57. เข้าไปอยู่ในวงเหล้าก็ต้องทนฟังเรื่องไร้สาระ
58. ผิดเป็นครู แต่อย่ามีครูจนนับไม่ถ้วน
59. จะเดินต่อไปข้างหน้า ควรรู้ว่าจะมีอะไรอยู่บ้าง
60. พยายามร้องไห้ครั้ง ไม่ทำตัวอย่างให้เห็นเพียงครั้งเดียว
61. ปลาอาจตายในน้ำเย็น แต่กบไม่เคยตายในน้ำเดือด
62. ตายแล้วให้นำศพไปศึกษาดีกว่าปล่อยให้เน่าไปเปล่าๆ
63. ตายแล้วให้นำศพไปศึกษาดีกว่าปล่อยให้เน่าไปเปล่าๆ
64. พลังความคิดให้ผลมากกว่าพลังกาย
65. เมื่อชนะ ดีใจให้เต็มที่ แต่อย่าล้าพอง
66. ไม่ควรจะกล่าวคำพูดโต ที่ยังไม่ได้ทบทวนว่า จริงแท้เป็น  
ประโยชน์
67. ใครก็สามารถพูดคำคมได้ แต่จะมีประโยชน์อะไรถ้าไม่มี  
คุณค่าของส่วนรวม
68. รู้จักตัวเองให้ได้ก่อน จึงจะพยายามรู้จักผู้อื่น
69. ถ้าไม่ภาคภูมิใจในอาชีพของตนจะประกอบสัมมาชีพได้



อย่างไร

70. กำหนดจุดจุดหมายปลายทางของชีวิตให้ชัดเจนและเป็น  
ไปได้ แล้วจึงกำหนดสิ่งต่างๆ ได้
  71. จงวางแนวทางชีวิตเป็นเส้นตรง เพราะจะได้เร็วกว่าเส้น  
คดโค้ง
  72. เมื่อมีเป้าหมายก็จงกำหนดจุดตั้งต้นให้ถูกต้องและตรงทาง
  73. มุ่งมั่น บากบั่น ไม่สิ้นคณอน จึงจะพิชิตความสำเร็จ
  74. จุดจบและลงมือทำอะไรเสียก็ต้องเกิดผลตามต้องการ  
ไม่มากก็น้อย
  75. ดำเนินชีวิตอย่างเรือขาดหางเสือ ก็คงต้องคว้างคว้าง ไป  
ตามคลื่นลม มรสุมชีวิต
  76. ประมาณตนจนเกินจริง ย่อมเกิดทุกข์มากมายตามมา
  77. ถ้าปล่อยชีวิตให้ล่องไปตามยถากรรม ชีวิตก็จะไร้แก่นสาร
  78. เขี่ยดชน เขี่ยดขาให้สุด ถ้าหากจะล้มก็ต้องพยายาม  
พยุงตัวยืนขึ้นให้ได้
  79. บ้านของเราไม่ได้สร้างขึ้นมาได้ในวันเดียว แต่อาจพังทลาย  
ได้ ชั่วพริบตาถ้าคนในบ้านแตกแยกกัน
  80. สิ่งร่างที่มีวิญญาณ ไม่ดูแลกัน แต่จะรอให้วิญญาณแล้ว  
บรรจุในสวิงช้อยเพียงคนเดียวจะมีประโยชน์อะไร
  81. ใส่ใจดูแล พ่อแม่ ตั้งแต่วันนี้ ตีกว่ารอใส่บาตรทุกวันเมื่อ  
ท่านจากไปแล้ว
  82. ต้องไม่อายุที่จะคิดดี ทำดี แม้จะไม่ดีมากมายเท่าไร
  83. ต้องละอายต่อการทำบาป ทำชั่ว แม้จะไม่มีใครรู้
  84. มีเพียงแหปากเล็กจะไล่จับปลาแข่งกับเรืออวนขนาดใหญ่  
ในทะเลลึกไม่ได้
  85. เราไม่จำเป็นต้องเชื่อทุกเรื่องที่ฟังและอ่าน แต่จงฟังและ  
อ่านให้มากเพื่อการเลือก
- อ่านแล้วถูกคิดอะไรดีๆ ก็ E-mail ไปแลกเปลี่ยนความคิดเห็น  
หรือให้ข้อเสนอแนะแก่ผมบ้าง จะเป็นคุณแก่ทุกฝ่าย